

оучилищата та равно колкото и църквите. (Но ако въ рѣказ нѣкой и помного не въ погрѣшнѣлаз зашто богомѣство то мѣже въ нѣжда и на поляна та, и въ пѣстына та, и въ каѣща та и на всѣко дрѹго мѣсто, да се соверши, каквѣто що се говори, на всѣкомъ мѣстѣ владычество ѣго, но оученіе то не мѣже да се оучи на поляна, нити въ гора, нито въ пѣстына, но токмо въ оучилището), и направиха се доволно оучилища по Болгаріа та, но ѣще не мѣжатъ сиромѣси те да познаѣтъ, ако и да глѣдатъ доволны прилѣры ѡтъ дрѹгитѣ народы, зашто псалтире те и часослѣвкитѣ не сѣ школаски кнѣги, но църковны, и оустановлѣны сѣ за богомѣство въ църквитѣ, а не за оученіе въ оучилищата, и не мѣжатъ и сѣми ѣще да се оусѣтатъ... За кой конѣцъ прѣватъ тѣм оучилища съз толко голѣми иждивѣнїа. И зашто на оучилището не ѣ намѣреніе то да ѣ мѣчилището да мѣчи малолѣтныи и мѣлкій вѣзрастъ дѣтскїи, но да имъ подадѣ рѣководство коѣ истинно то просвѣщеніе, за да познаѣтъ ии сѣбе, и бога и хрїстїанскитѣ и чловѣческии те дѣлности, и да мѣжатъ да проумѣватъ по време и тѣм недовононѣтныи свѣщенныи кнѣги, съ кой то се мѣчатъ (или подобре